

2 juni 2024

Paulus is blij dat hij mag aanvullen wat aan het lijden van Christus ontbreekt.

Kolossenzen 1:24

Tijdens de nacht van gebed zien we een jongetje dat zijn oog verloren heeft. Hij is op het verkeerde moment op de verkeerde plaats: de kerk... Daar is een bom afgegaan. Zijn moeder wordt geïnterviewd. Bij de bomaanslag heeft ze een ander zoontje verloren. Aan het einde van het gesprek gaat ze zingen: dat Jezus altijd bij haar is.

We horen een evangelist uit Vietnam die zegt: Als er vervolging komt, groeit de kerk. Als de vervolging afneemt, dan lijkt God en de kerk minder belangrijk, dan gaan de mensen weer bezig met allerlei andere dingen.

Tjonge, dus vervolging zou goéd zijn voor de kerk...

Zou Paulus daarom schrijven dat hij blij is dat hij voor de Kolossenzen mag lijden? Hij schrijft zelfs dat hij mag aanvullen wat aan het lijden van Christus ontbreekt... Hoe bedoelt hij dat? Heeft Jezus het niet volbracht aan het kruis?

De Kolossenzen hebben veel religieuze interesse. En als mensen dat hebben, komt Jezus meestal in het gedrang. De Kolossenzen zijn vooral geïnteresseerd in speciale ervaringen, hogere kennis (gnosis), ingewikkelde voorschriften, van Mozes, of van anderen, en sterren, en engelen. Kortom alles wat te maken heeft met religie vinden ze de moeite waard. En Jezus – nou ja.

En dan schrijft Paulus heel uitdagend: Inderdaad ontbréékt er nog iets aan Jezus.

Ha, zie je wel! En wat dan Paulus?

Leed. Verdrukkingen...

Ja maar dáár zitten ze niet op te wachten! Als je bezig wilt zijn met religie, dan zijn andere dingen toch veel mooier? Dan hou je toch van vuurwerk? Dan laat je – als het moet – zelfs wel een bom afgaan in de kerk! Dat doén religieuze mensen. Want die slappe christenen, met hun lijdende Jezus. God is groot!, roepen de aanvallers, en ze zetten dat kracht bij, want in de naam van je God moet je grote dingen doen.

In scherp contrast hier tegenover zegt Paulus: Ik ben blij dat ik mag aanvullen wat aan het lijden van Christus ontbreekt.

Na Goede Vrijdag vieren wij Pasen en Pinksteren. Maar de Pinksterkerk in Jeruzalem heeft van meet af aan te maken gekregen met repressie en vervolging. Toen Paulus nog niet bekeerd was, ging hij als een gek tekeer tegen de kerk. En toen hoorde hij een stem uit de hemel: "Saul Saul, waarom vervolg je Mij!" Als je aan christenen zit, zit je aan Christus zelf. Zijn lijden gaat dóór.

Alsof Hij wordt uitgedaagd. Lukt het Hem om ook op ándere plaatsen dan Golgota te bewijzen dat Hij sterker is dan het kwaad? Is Jezus misschien zélf aan 't aanvullen wat nog ontbreekt aan zijn lijden?

Wie is er sterker: die mannen met hun bom in de kerk, die hard wegrijden op hun brommertjes? Of de moeder die zingt terwijl ze een kind verloren heeft?

Wie is sterker: iemand die een succesverhaal nodig heeft, of iemand die in zwakte op de Heer blijft vertrouwen?

Nog één ding: Paulus zegt expres dat hij aanvult wat er nog ontbreekt aan het lijden. Dat verraadt zo'n positieve kijk op de zaak! Natuurlijk zal hij bij elke nieuwe tegenslag of gevangenschap wel gezucht hebben. Maar hij telt het niet bij elkaar op: Ja hoor, dat kan er ook nog wel bij! Hij wil aftellen: Goed zo, weer een horde genomen, weer een stap dichterbij de eindoverwinning...

Suggesties voor een gesprek.

1. Hoe ervaar je dat: proberen positief te kijken naar zoiets negatiefs als lijden?
 2. Religieuze mensen willen graag 'dat het knalt'. In hoeverre neem je dit religieuze verlangen naar uitbundigheid en kracht en succes ook waar in de kerk? En bij jezelf?
 3. Hoort vervolging per definitie bij christelijke geloof, denk je? Hoe lees je een tekst als Johannes 15:18-22?
 4. Kun je voorbeelden bedenken waarbij het werk van de duivel contraproductief voor hem werkt?
 5. Kan de duivel redenen hebben om ons in het westen niet te laten vervolgen? Vind je het voor ons pleiten dat wij niet vervolgd worden?
 6. Overleg met elkaar hoe je je gebeden voor de vervolgte kerk concreter en structureler kunt inbouwen in je gebedsleven. Surf zo nodig naar de site van Open Doors.
-